

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ

1012

Ιδιοκτήτης—Διευθυντής Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΑΝΣ

Παρασκευή 1 Νοεμβρίου 1935

ΗΔΕΙΡΩΤΗ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ψηφίσατε τὸν νόμιμον Βασιλέα μας Γεώργιον Β', ὅστις θὰ φέρῃ τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν γαλήνην εἰς τὴν Ἑλλάδα. — Νὰ μὴ λείψῃ κανεὶς σας ἀπὸ τὰς κάλπες.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β' ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΠΑΜΒΑΣΙΛΙΣΜΟΣ ΕΝ ΗΠΕΙΡΩ

Ἐξεδράμομεν εἰς ὅλο τὸ Πωγώνι, εἰς τὰ ἑλληνοαλβανικὰ σύνορα, ἐξεδράμομεν εἰς ὅλην τὴν ἐπαρχίαν Κονίτης, ἕως τὸ Κεράσοδον καὶ ἕως τὴν Φούρκην, πῆγαμε εἰς τὴν Ζίτσα καὶ εἰς τὰ Κούρεντα, καὶ ἕως τὸ Τσιμαντᾶ. κατεδήκαμε εἰς τὴν θάλασσαν ἕως τὴν Ἠγουμενίτσαν, ἀνεδήκαμε εἰς τὰ Ζαγοροχώρια, ἕως τὸ Καπέσοδο, ἐγῆκαμε

εἰς τὸ Μέτσοβο, εἰς τὸν Σουράκου, εἰς τοὺς Κιλιόρους καὶ εἰς τὰς Πράμας, εἰς τὸν Μάτσουκι καὶ τοὺς Ραφτανάους καὶ γυρεύαμε μὲ τὸ κηρὶ βενιζελικοὺς ποῦθ' ἀφῆλθον τὴν Δημοκρατίαν τοῦ Βενιζέλου καὶ δὲν μποροῦσαμε νὰ βροῦμε κανένα! Ἀληθινὰ κανένα!

Ποῦ πῆγαν ὅλες αὐτὰς οἱ χιλιάδες τῶν Βενιζελοδημο

κρατικῶν ποῦ ψήφισαν ἐδῶ, εἰς τὴν Ἠπειρὸν, ἀπὸ τοῦ 1923 ἕως τοῦ 1933 εἰς ἐποχάς, ποῦ ἡ Ἠπειρὸς ἐτραντάζονταν ἀπὸ τὸν βενιζελισμόν, καὶ ἀπὸ τοῦ χρόνου καὶ τὰ τραγούδια τοῦ Λούλη, τὰ κηρύγματα τοῦ Μπέμπε, τοὺς ψευταγορισμοὺς τοῦ Μιλωνά καὶ τοῦ ὑποτακτικοῦ του Χρήστου Παπασταύρου, ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου, ἀπὸ τοῦ χροῦ τοῦ κ. Ἀλ. Μελιά, τὴν νωχέλειαν τοῦ κ. Βηλαρά, τὴν σοφίαν τοῦ κ. Φτωχοῦ ἐκτομμυριάρχου κ. Ἀ

θανασίου Τραχίλη; Ποῦ πῆγαν, λέγομεν, καὶ ποῦ κρύφτηκαν αὐτὰς οἱ χιλιάδες τῶν Βενιζελικῶν, ποῦ εἶχαν κάνει τὴν Ἠπειρὸν μας, τὴν Ἠπειρὸν, ποῦ εἶχε ἐλευθερώσει ὁ ἀδικοπεθαμένος εἰς τὴν ἐξορία, Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, ὁ ἀλευθερωτής, καὶ ἡ ὁποία εἶχε γένει ἡ Μέκκα τοῦ Βενιζελισμοῦ ἐπὶ εἴκοσι ὁλόκληρα χρόνια;

— Ὅλα αὐτὰ ἔχουν γένει στάχτη, καὶ δὲν ἀκούς σήμερον ἡ βενιζελικὴ ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς Ἠπειροῦ! Ὁλοιπὴν ἀκούουν, καὶ ζητωκραυγάζουν γιὰ τὸν Βασιλέα Γεώργιον τὸν Β'. ὁ ὅποιος ἔχει γένει σήμερον τὸ ἑνδαλμα τῶν Ἠπειρωτῶν. Οἱ Ἠπειρωταί, ἐμπλεκέντες εἰς τὰ βενιζελικὰ δίχτυα ἀπὸ τοῦ 1918, εἴκοσι ὁλόκληρα ἔτη καὶ ἐξηγήσαμε τοὺς λόγους, ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων, τὸ ΔΙΑΤΙ, θέλουν τώρα νὰ ἐξαγνισθοῦν. Ὁ Θεὸς συγχωρεῖ τοὺς μετανοοῦντας ἀμειψωτοὺς καὶ ἡ Ἠπειρὸς, προσελθοῦσα σήμερον εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλείας, ζητεῖ ἔλεος ἀπὸ τὴν Βασιλικὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ζητεῖ συγχώρησιν ἀπὸ τὴν σκιάν Ἐκείνου, ὅστις μένει εἰσέτι ἀπαφας, ὑπὸ ξένην γῆν! Καὶ ὁ μόνος τρόπος, νὰ ἐξαγνισθῇ ἡ Ἠπειρὸς, εἶναι ἡ μετάνοια, καὶ ἡ μετάνοια, τὴν ὁποίαν ἐκδηλώνει ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον, καὶ ἡ πέτρα τοῦ ἀναθήματος τὴν ὁποίαν ἐκσφενδονίζει σήμερον κατὰ τοῦ βενιζελισμοῦ, ζητωκραυγάζουσα ὑπὲρ τοῦ νομίμου Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου τοῦ Β'. τὴν ἐξαγνίζει. λέγειναι πλεον σήμερον ἡ Ἠπειρὸς τῶν μεγάλων ἡρώων, τῶν μεγάλων εὐεργετῶν καὶ τῶν μεγάλων διδασκάλων τοῦ Γένους. ἡ ἑλληνικὴ ποταπὴ θεραπεύει τὸν Ἑλευθερίου Βενιζέλου. ἡ Ἠπειρὸς ἀνέκυψε ἀπὸ τὴν βενιζελικὴν νάρκην καὶ τὴν βενιζελικὴν ψευτοκητεῖαν. Δυναίται ἐκ τῶν ἐσθίων τῶν διατόρων ζητωκραυγῶν καὶ τὴν ἐρχομένην Κυριακὴν ὅλοι οἱ Ἕλληες ἡμετέροις θὰ προσέλθουν εἰς τὰς κάλπας καὶ θὰ ψηφίσουν, ὡς εἰς ἄνθρωπος, τὸν νόμιμον Βασιλέα.

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΠΩΣ ΕΙΔΕ ΚΑΙ ΠΩΣ ΕΤΡΑΓΟΥΔΗΣΕΝ Ο ΛΟΡΔΟΣ ΒΥΡΩΝ ΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟΝ

Υπό ΔΗΜ. Μ. ΣΑΡΡΟΥ, Έκπαιδευτικού Συμβούλου

Δ'.

Εἰς Ζίτσαν φαίνεται ὅτι ἔμεινε δύο ἡμέρας καταγοητευθεὶς ὁ ποιητής. Τὴν 14 Ὀκτωβρίου ἀναχωρήσαντες ἀπὸ τὴν Ζίτσαν ἐφθάσαν εἰς Δελβινάκι, ὅπου εὗρον ἐπίσης ἄνετον κα-
τάλυμα.

«Οὐδεὶς κάλαμος—ἐγραφε βρα-
δύτερον ὁ ποιητής εἰς τὴν μητέρα
του—δύναται νὰ περιγράψῃ τὴν ὡ-
ραιότητα τῶν περιχώρων τῆς Ζίτσας
καὶ τοῦ Δελβινάκιου. Οὔτε οἱ Δελ-
φοί, οὔτε ὁ Παρνασσός, οὔτε τὸ
Σούνιον, δύναται νὰ ἐξισωθῶσι
πρὸς αὐτὰ ὡς πρὸς τὰς φυσικὰς καλ-
λονάς. Καὶ ἡ Ἰωνία καὶ ἡ Τρωὰς
δὲν παρουσιάζουν τίποτε ἐφάμιλλον
πρὸς αὐτά.» Διὰ δὲ τὴν μαγευτικὴν
θέσιν τοῦ Προφήτου Ἡλίου τῆς Ζί-
τσης ἐγραφε ὅτι «δὲν εἶχεν ἰδεῖ πο-
τέ τοῦ ὁμοῦ ὡραιότητος τοποθε-
σίαν, ἐκτὸς τῆς ἐν Πορτογαλίᾳ
Τολίντρας». «Ἀνωτέραν εὗρισκω
—ἐγραφε—μόνον τὴν ἀσύγκριτον
θέσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἀπὸ
τοῦ ἄκρου τοῦ Ἑπταπυργίου μέχρι
τοῦ Χρυσοκράτους».

Τὴν ἐπομένην ἐξακολουθήσαντες
τὸ ταξιδίον τὼν κατέλυσαν τὴν ἐσπέ-
ραν εἰς τὸ Λιμπόχοβον. Μεταξὺ Δελ-
βινάκιου καὶ Λιμπόχοβου εὗρεν ὁ
Βύρων τὰς ὡραιότητας ἐξ ὧν τῶν
γυναικῶν, τὰς ὁποίας εἶχεν ἴδῃ ἔ-
ως τότε εἰς τὸν βίον του, κατὰ τὴν
μορφήν καὶ τὸ ἀνάστημα, ὡς γρά-
φει ὁ ἴδιος. Τὰς εἶδεν ἐργαζομένας
εἰς κατασκευὴν δρόμου. Αἱ γυναῖκες
τοῦ Πωγωνίου καὶ τοῦ Ζαγορίου
φρμίζονται καὶ σήμερον διὰ τὸ λυ-
γρὸν παράστημά των, τὴν λευκὴν
καὶ λεῖαν ἐπιδερμίδα των, τὴν εὐ-
φρίαν των καὶ τὴν γραφικὴν των ἐν-
δυμασίαν. Ἀτυχῶς δὲν ἐπισκέφθη
καὶ τὸ Ζαγόριον, εἰς τοῦ ὁποίου
τὰ φυσικὰ θέλητρα, ὡς καὶ εἰς τὴν
ἀγρίαν μεγαλοπρέπειαν τῆς κατα-
πληττούσης χαράδρας τοῦ Βήκου,
πάντως θ' ἀφιέρωνεν ἀθανάτους
στροφὰς ὁ μεγαλοφάνταστος ποιη-
τής.

Εἰς τὸ Τεπελένι ἐφθάσαν ὁ Βύ-
ρων μετὰ τῆς ἀκολουθίας των τὴν
9ην ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἐξ Ἰωαννίνων
ἀναχωρήσεώς του, περὶ τὴν ἐσπέ-
ραν, καὶ διηρμήνθησαν ἀμέσως εἰς
τὸ ἀνάκτορον τοῦ Ἀλῆ. Ἐμείναν ἔ-
κει τρεῖς ἡμέρας. Ὡς ἐξῆς περιγρά-
φει εἰς τὸν «Τσάιλντ-Χάρολντ» (B.
56—66) καὶ εἰς τὰς ἐπιστολάς του
τὸν τύραννον τῆς Ἡπείρου, τ' ἀνά-
κτορά του, τὸ Τεπελένι καὶ τοὺς Ἀλ-
βανούς:

«Εἰς τὸ Τεπελένι διέβη πλησίον
τοῦ σιωπηλοῦ καὶ ἱεροῦ πύργου τοῦ
χαρμεῖου καὶ ἀφοῦ ἐπέρασε τὰ πλα-
τέα τόξα τῆς πύλης, παρετήρησε τὸ
ἀνάκτορον τοῦ φοβεροῦ ἡγεμόνος,
τοῦ ὁποίου τὴν δύναμιν ἀνῆγγελλον
ὅλα τὰ περίεξ ἀντικείμενα. Ὅτε ὁ
Ἀρόλδος ἐπισκέφθη τὸν σατράπην
τὸν εἶδε περικυκλούμενον ἀπὸ λαμ-
πρὰν πομπήν. Δούλοι, εὐνοῦχοι,
ξένοι καὶ σαρικοφόροι ἱμάμηδες, πε-
ριμένονσιν εὐσεβάστως τὰς διατάγας
του. Ἡ κατοικία του ἀπὸ μέσα μὲν
εἶναι ἀνάκτορον, ἀπ' ἔξω δὲ φρού-
ριον, καὶ φαίνεται ὡς τόπος συνεν-

τεύξεως παντοίων ἀνθρώπων.

«Γραμμὴ πολεμιστῶν ὀπλισμέ-
νων—γράφει ὁ ποιητής—οἱ ὁποῖοι
εἶχον ἵππους μὲ πολυτελεῖς σέλλας ἐ-
σχημάτιζον ἵλην ἱππικοῦ ἐτοιμοπο-
λέμου. Στρατιῶται μὲ ποικίλας στο-
λὰς ἐφύλαττον τοὺς διαδρόμους. Συ-
χνὰ ἀπὸ τὴν μεγάλην θύραν κάποιος
Τάταρος μὲ τὸ ὑψηλὸν καλπάκι του
ἐφευγεν ὡς ἀστραπή μὲ τὸ πτερω-
τόν του ἄτι. Τοῦρκοι, Ἕλληνες,
Ἀλβανοὶ καὶ Μαυροβούνιοι μὲ στο-
λὰς πολυποικίλους ἀνεστρέφοντο ἐ-
κεῖ ἀνάμικτοι, ἐνῶ ὁ πολεμικὸς ἦχος
τοῦ τυμπάνου ἀνῆγγελλε τὸ τέλος
τῆς ἡμέρας.

«Ὁ ἀγριωπὸς Ἀλβανὸς παρουσιάζει
ξειῶραϊον θέαμα μὲ τὴν κοντὴν φου-
στανέλλαν του, μὲ τὸ σαρίκι τὸ ὁ-
ποῖον περιδένει τὴν κεφαλὴν του,
μὲ τὸ στολισμένον τουφέκι του, μὲ
τὴν χρυσοῦφαντον στολήν του. Οἱ
Μακεδόνας μὲ τὰ κατακόκκινα ζωνά-
ρια των. Ὁ Νεαλὴς μὲ τὸ φοβερὸν
κάλυμμα τῆς κεφαλῆς του καὶ τὴν
κυρτὴν του σπάθην. Ὁ Ἕλληνας μὲ
τὴν ζωηρότητα καὶ τὴν εὐκίνησιν
του. Ὁ εὐνοχημένος υἱὸς τῆς Νου-
βίας μὲ τὸ μελαψόν του χρῶμα, καὶ
ὁ γενειοφόρος Τοῦρκος μὲ τὴν ὑπε-
ροψίαν του, τὴν ὀπίσθιον δεικνύει πρὸς
τὰς ὑψηλὰς φυλάς, πρὸς τὰς ὁποί-
ας σπανίως καταδέχεται νὰ ὁμιλήσῃ
καὶ φέρεται μὲ σκληρότητα, συναι-
σθανόμενος τὴν ὑπεροχὴν καὶ τὴν
δύναμίν του.

«Ὅλοι ἀνάμικτοι, ἀλλὰ διακρίνε-
ται ὁ εἰς ἀπὸ τῶν ἄλλων. Ἄλλοι εἶ-
ναι ἐξηλωμένοι καθ' ὁμάδας καὶ
παρατηροῦν τὴν ποικίλην σκηνογρα-
φίαν των, ἡ ὁποία πέριξ τῶν διαρ-
κῶς μεταβάλλεται, ἄλλοι καπνίζουν
καὶ ἄλλοι παίζουν. Ἐδῶ σοβαρὸς
Μουσουλμάνος προσεῖχεται γονατι-
στὸς. Ἐκεῖ Ἀλβανὸς βαδίζει ὑπε-
ρήφανος. Παρεκεῖ ἀκούεται ψιθυρι-
σμός φιλολάλου Ἑλλήνος. Ἀκούω
τὴν πάνδημον φωνὴν τοῦ Μουζεῖνι
ἡ ὁποία ἀντηχεῖ ἀπὸ τὸν μιναρὲν εἰς
τῆς νυκτὸς τὸ σκότος, καὶ τὸν κά-
μνει νὰ κλονῆται, καλοῦσα τοὺς πι-
στοὺς εἰς τὴν προσευχήν: «Εἰς εἶναι
ὁ Θεὸς—εἶναι ὥρα προσευχῆς—ὁ
Θεὸς εἶναι μέγας!»

«Εἰς ἐν μαρμαρόστρωτον περι-
πτερον εἰς τὸ μέσον τοῦ ὁποίου ἀνε-
πῆδα πηγὴ ὕδατος, χύνοντος τὴν τε-
ρπνὴν του δρόσον, ὁ φιλοπόλεμος
καὶ αἰμοχαρὴς Ἀλῆς, ἀνεπαύετο ἐ-
πὶ ἀνακλίντρον, τοῦ ὁποίου ἡ μαλα-
κότης ἐπροκάλει τὴν ἀνεσιν. Ἄν καὶ
ὁ σατράπης αὐτὸς εἶναι σκληροκάρ-
διος, τοσαύτῃ ὁμως πραότητι φαίνε-
ται εἰς τὸ πρόσωπόν του καὶ τὸσον
σεβασμὰ εἶναι ἡ φυσιογνωμία του,
ὥστε οὐδεὶς δύναται νὰ μαντεύσῃ
τὰ αἰμοχαρῆ σχέδιά του.

«Δὲν θέλω μὲ αὐτὸ νὰ εἶπω ὅτι ἡ
κοσμοῦσα τὸ πρῶτον πόντου μακρὰ
λευκὴ γενεὰς εἶναι ἀσυμβίβαστος
μὲ τὰ πάθη τῆς νεότητος. Ὁ ἔρως
ὑποτάσσει εἰς τοὺς νόμους του καὶ
τοὺς γέροντας καὶ τοὺς νέους. Τοῦ
το ἀπέδειξεν ὁ (Πέρσης ποιητής) Χα-
φί καὶ πολλάκις ὁ Τῆϊος ποιητής
(Ἀνακρέων) ἐπανελάβεν. Ἀλλὰ τὰ
κακουργήματα τὰ ὁποῖα κωφεύου-

σιν εἰς τὰς ἱκετευτικὰς φωνὰς τοῦ
οἴκτου, τὰ κακουργήματα τὰ ὁποῖα
ἀσχημίζουσιν ὅλους τοὺς ἀνθρώπους
καὶ ἰδίως τοὺς πρεσβύτας, τὰ κακουρ-
γήματα λέγω, κατέστησαν τὸν Ἀλῆν
ὁμοῖον μὲ ἀγρίαν τίγριν. Τὸ αἷμα
προκαλεῖ αἷμα· διὰ δὲ ὁ ἀνθρώπος
ἀνοῖξεν τὸ στάδιόν του διὰ τῆς αἵμα-
τοχυσίας, ἐξάπαντος θὰ σφραγίσῃ
αὐτὸ χύνων τὸ ἰδικόν του αἷμα».

Εἰς ἐπιστολὴν δὲ πρὸς τὴν μητέ-
ρα του, σταλείσαν τὴν 12ην Ὀκτω-
βρίου 1809 ἀπὸ τὴν Πρέβεζαν, γρά-
φει ὁ Βύρων μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ
ἐξῆς:

«Ὅτε εἰσῆλθον εἰς καταστόλιστα
δωμάτια, τοῦ Ἀλῆ, ὁ γραμματεὺς
τοῦ πασᾶ, ἐλθὼν, μὲ ἡρώτησε περὶ
τῆς υἱείας μου, κατὰ τὴν συνήθει-
αν τῶν Τοῦρκων. Ὁ Ἀλῆς μὲ ἐδέ-
χθη τὴν ἐπιούσαν. Εἶχον πλήρη στο-
λὴν ἀξιοματικῶν τῶν ἐπιτελῶν καὶ
λαμπρὸν ἔξοφος. Ἡ αἰθουσα ἦτο
μαρμαρόστρωτος, εἰς τὸ μέσον τῆς
ὁποίας ἀνέβρισε κρήνη ὕδατος, ὁ δὲ
θάλαμος περιεκοσμεῖτο δι' ἀλουρ-
γόνυφον ἀνακλίντρον. Ὁ Πασᾶς
μὲ ὑπεδέχθη ὀρθίως, διερῆτο μεγά-
λη τιμὴ ἐκ μέρους Μουσουλμάνου
καὶ μὲ ἐβαλε νὰ καθήσω εἰς τὰ δε-
ξιά του. Εἶχον Ἑλληνα διερμηνέα
μου, ἀλλ' εἰς τὴν περίστασιν ταύτην
χρὴς διερμηνέως ἐπέταξε ἱατρός τις
τοῦ Ἀλῆ πασᾶ, Σακελλάριος ὀνο-
μαζόμενος, γνώστης τῆς λατινικῆς.
Ἡ πρώτη τοῦ Πασᾶ ἐρώτησις ἦτο
διὰ τὴν ταξιδεύαν τὸσον νέος. Οἱ
Τοῦρκοι οὐδεμίαν ἐννοιαν ἔχουν τῶν
ἀποδημιῶν πρὸς ἀπλὴν τέρεψιν γενο-
μένων.

»Μοὶ εἶπεν ἔπειτα ὅτι ὁ Ἀγγλος
πρόξενος συνταγματάρχης Λήκ τῷ
εἶχεν εἰπεῖ ὅτι κατάγομαι ἐκ μεγάλης
οἰκογενείας καὶ μ' ἐφόρτισε νὰ δια-
βιβᾶσω τὰ σεβάσματα τοῦ εἰς τὴν
μητέρα μου, ἄτινα σὰς πέμψω ἐξ ὁ-
νόματος τοῦ Ἀλῆ πασᾶ. Ἐξεδήλωσε
τὴν πεποιθήσιν του περὶ τῆς εὐγε-
νοῦς καταγωγῆς μου, διότι ἔχω αὐ-
τὴ μικρά, μαλλιά σγουρά, καὶ τὰς
χεῖρας μικρὰς καὶ λευκάς. Δὲν ἀπέ-
κρυψεν ὅτι τὸ σχῆμα καὶ ἡ στολή
μου τοῦ ἤμερον. Μὲ παρεκάλεσε νὰ
τὸν θεωρῶ ὡς πατέρα, ἔφ' ὅσον θὰ
ἔμενον ἐν Τουρκίᾳ, διαβεβαίων ὅτι
θὰ μ' ἐθεώρει ὡς ἰδιόν του τέκνον.
Πράγματι δὲ προσεφέρθη εἰς ἐμὲ
ὡς εἰς παιδίον, στέλλων μοι πολλά-
κις τῆς ἡμέρας ἀμύγδαλα, καρπούς
καὶ γλυκίσματα.

»Μὲ παρεκάλεσε νὰ τὸν ἐπισκέ-
πτωμαι συνεχῶς καὶ πρὸ πάντων τὴν
ἐσπέραν, διότι τότε εἶχε περισσοτέ-
ραν ἀνεσιν. Ἀνεχώρησα ἀφοῦ μοῦ
προσέφεραν καφεὶ καὶ τσιμποῦκι. Τὸν
ἐπανεῖδον ἄλλας τρεῖς φορές.

»Ὅταν ἤμην εἰς Ἰωάννινα, διατα-
γὴ τοῦ πασᾶ, εἰποτε δὲν ἐπρόστε νὰ
πληρώσῃ καὶ ἐνῶ μοὶ ἔδωκαν 16 ἄ-
λογα καὶ 6—7 ἀνθρώπους, τὰ ἐξο-
δά μου δὲν ἐφθάσαν οὔτε τὰ μισὰ
ἐκ τῶν ὧν ἐξῴδυσσα ἐπὶ τρεῖς ἡμέ-
ρας εἰς Μάλταν, ἃν καὶ εἶχον ἐκεῖ
κατάλυμα εἰς τὸ διοικητήριον καὶ ἐνα-
μόνον ὑπὲρ τῆν.

»Ἡ γονιμότης τῆς γῆς εἶναι θαυ-
μασία, δι' αὐτὴν καὶ εἶναι εὐθὴνὰ τὰ
προϊόντα τῆς. Πηγαῖνον εἰς τὰς Ἀ-
θήνας διὰ νὰ μάθω τὴν νέαν ἑλλη-
νικὴν, πολὺ διαφέρουσιν τῆς ἀρ-
χαίας, ἃν καὶ κατὰ βάθος εἶναι ἡ αὐ-
τὴ γλώσσα.

(Ἀκολουθεῖ)

ΠΩΣ ΘΑ ΨΗΦΙΣΟΥΝ

Οἱ ἐγγεγραμμένοι εἰς τοὺς ἐκλο-
γικοὺς καταλόγους, διαμένοντες δὲ ἐν
τῇ τῆς περιφέρειας τοῦ Δήμου ἢ τῆς
Κοινοῦτος, εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς κατα-
λόγους τῶν ὁποίων φέρονται ἐγγεγραμ-
μένοι. Οὗτοι ψηφίζουσιν εἰς τὸ ἐκλο-
γικὸν τμήμα τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς
των, ἐὰν δὲ ὑπάρχουσιν αὐτοῦ πλεονέ-
κτα τὰς ἐνορίας ἐν ἡ διαμένουσιν ἢ
κατοικοῦσιν ἐπὶ τῇ βάσει πιστοποιη-
τικῶν ἐγγραφῶν των εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς
καταλόγους ἐκδιδόμενου ὑπὸ τοῦ οἰκεί-
ου Δημάρχου ἢ Προέδρου τῆς Κοινοῦτος
ἐπισκευρωμένου παρὰ τὸν οἰκείου Νό-
μάρχου. Τὸ ἐν λόγω πιστοποιητικὸν
ἐκδίδεται ἐπὶ τῇ προφορικῇ ἢ ἐγγρά-
φῳ αἰτήσεσι τοῦ ἐκλογέως ἢ τοῦ ἀντι-
προσώπου αὐτοῦ καὶ ἐγχειρίζεται εἰς
τὴν Ἐφορευτικὴν Ἐπιτροπὴν, ἥτις ση-
μειοῦσα ἐπ' αὐτοῦ τὸν ἀριθμὸν πρωτο-
κόλλου τῆς ψηφοφορίας ὑπὸ τὸν ὁποί-
ον ἐνεργήσῃ ὁ εἰς τὴν ἀνήκει τὸ πιστο-
ποιητικόν, φυλάττει αὐτὸ μετὰ τῶν
λοιπῶν στοιχείων τῆς ἐκλογῆς.

Ἐὰν ὁμως ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἀσκήσε-
ως τοῦ ἐκλογικοῦ τῶν δικαιώματος
ἴσχυει ὁ Νόμος ΓΣΚΑ τοῦ 1907 πε-
ρὶ ἐκλογικῶν βιβλίων, ἀπὸ τοῦ α
νομιέρω πιστοποιητικῶν ἀπαιτεῖται ἡ
παραγωγή τοῦ ἐκλογικοῦ τῶν βιβλίων
ρίων.

ΑΓΓΕΛΙΑ

Πωλεῖται Βυρσοδεψεῖον μετὰ συ-
νεχόμενης οἰκίας λιθοκτιστὰ ἐν τῇ
ὁδῷ Ζαλακώστα (συνοικία Σαρά-
βα) ἀμφοτέρω ἐτοιμοπαράδοτα εἰς
τιμὴν εὐκαίριαν.

Πληροφορίας παρὰ τῷ κ. Ἀλε-
ξίῳ Ἰωαννίδου, ὁδὸς Σουλίου.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Φέρεται εἰς γνώσιν πάντων τῶν
ψηφοφόρων τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων
ὅτι οἱ δυνάμενοι καὶ μὴ θέλοντες νὰ
μεταβοῦν εἰς τὰ ἐκλογικὰ κέντρα νὰ
ψηφίσουν τὴν ἐρχομένην Κυριακὴν
νὰ τιμωρηθοῦν αὐστηρῶς, συμφώ-
νως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου.

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΟΡΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

Ταμειυτήριον δρχ. 3 3) 4 ο)ο
Ὅψεως > 3 1) 2 ο)ο
Δι' ἐν ἔτος > 4 1) 2 ο)ο
Διὰ δύο ἔτη > 5.— ο)ο
> τρία > 5 1) 2 ο)ο
Διὰ πέντε ἔτη καὶ ἄνω 6 ο)ο
Οὐδὲν χαρτίσημον πληρώνε-
ται.

Οἱ τόκοι ἀρχίζουν ἀμέσως
ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς καταθέ-
σεως καὶ παύουν τὴν ἰδίαν ἡ-
μέραν τῆς ἀναλήψεως.

ΙΑΤΡΟΣ ΚΩΝ. ΒΑΚΟΛΑΣ

Παθολόγος—Παιδίατρος

ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ

αἱμάτων—ὕδατος—πυλίων κ. λ. π.

Ἐναντὶ τοῦ Ταμείου Δωδώνης

Καλλιτεχνικὸν Τυπ.φείον

Ο «ΦΟΙΝΙΣ»

Παπάζογλου 7—Ἰωάννινα

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΑΠΕΘΑΥΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Εκδιδόμενη εν Ίωαννίνους

ΗΜΕΡΗΣΙΑ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Εξωτερικού . . . Δραχ. 100

Εξωτερικού Φραγ. Ελβετικά 12 1/2

Αμερικής . . . Δολλ. 3

Διευθυντής Τυπογραφείου

Π. Τσιμογιάννης

Οδός Μανωλίσσης αριθ. 104

ΠΩΣ ΚΑΘΟΡΙΖΕΤΑΙ
ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΙΝΟ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ
ΚΑΤΑ ΤΟ ΤΡΕΧΟΝ ΕΤΟΣ

Διὰ δημοσιευμένου αναγκαστικού νόμου καθορίζεται ὡς ἑξῆς ὁ κατὰ τὴν τρέχουσαν φορολογικὴν περιόδον, ἐν ταῖς περιοχαῖς Μακεδονίας, Θράκης καὶ Ἠπείρου (πλην Δευκάδος καὶ Παξῶν) ὁ κατὰ τὴν παράγραφον 9 τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ νόμου 4650 καθοριζόμενος πῖναξ τοῦ καταβαλλομένου φόρου ὑπὸ τῶν οἶνο πνευματοποιῶν ἁ κατηγορίας τῶν ἐργαζομένων δι' ἀμβύκων μέχρι 130 χιλιογράμμων τροποποιεῖται ὡς ἑπεται :

Δι' ἀμβύκας χωρητικότητος μέχρι 20 χιλιογράμμων 30 ὄρ. διὰ τὸ πρῶτον εἰκοσιτετράωρον, 150 διὰ τὸ ἐπόμενον, 225 δι' ἑκάστον τῶν ἐπομένων δύο τριημέρων καὶ 360 δι' ἑκάστον τῶν λοιπῶν τριῶν τριημέρων. Δι' ἀμβύκας 20—40 χιλιογράμμων 50, 270, 400 καὶ 630. Δι' ἀμβύκας 40—60 χιλιογράμμων 100, 600, 900, 1350. Δι' ἀμβύκας 60—80 χιλιογράμμων 150, 900, 1350, 2025. Δι' ἀμβύκας 80—100 χιλιογράμμων 200, 1200, 1800 καὶ 2.700. Δι' ἀμβύκας 100—150 χιλιογράμμων 250, 1400, 2160 καὶ 3150. Καὶ δι' ἀμβύκας 115—180 χιλιογράμμων 300, 1620, 2430 καὶ 3600.

Ἡ ἡλαιοειμένη κλίμαξ τοῦ πρῶτου 24ώρου ὡς καὶ ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ νόμου 4650 ἀδεια χορηγεῖται μόνον εἰς τὸν ἀμπελοκτῆμονα τὸν συγχωριάζοντα τὸ προϊόν τῆς ἰδίας αὐτοῦ παραγωγῆς, ἐλεγχόμενον ἀρμοδίως κατὰ τὴν ἐννοίαν τῆς πρῶτης παραγράφου τοῦ ἐπομένου ἀρθροῦ.

Οἱ μὴ εὐρισκόμενοι ὑπὸ τὰς ἀνωτέρας προϋποθέσεις ἀμπελοκτῆμονες καταβάλλουσι τὸν κατὰ τὸν νόμον 4650 ριζόμενον φόρον.

Ὡς ἀμπελοκτῆμων ἐννοεῖται ὁ κατέχων καὶ ἐκμεταλλεύμενος ἀμπελον, ἐκτάσεως τοῦλάχιστον ἑνὸς στρέμματος καὶ παραγαγὼν σταφυλὰς κατὰ τὴν περίοδον καθ' ἣν ζητεῖται ἡ ἀπόσταξις τῶν ἐκ τῶν σταφυλῶν τούτων προελθόντων στεμφύλων. Τὴν ιδιότητα ταύτην δέον νὰ ἔχῃ εἰς τὸν τόπον, εἰς ὃν μέλλει νὰ ἐνεργήσῃ ἡ ἀπόσταξις.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΕΛΕΝΤΖΑΣ

Ἱατρός—Παθολόγος

Μαιευτὴρ—Γυναικολόγος
ἐν Παραμυρίᾳ

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Ο ΑΛΗ-ΠΑΣΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΛΗΝ ΠΛΕΥΡΑΝ

Υπὸ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΑΒΑΡΕΤΟΥ

ΣΤ'.

Ἀπὸ τὰ σχολεῖα τῶν Γιαννίνων τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀλῆ βγήκε ὁ Ἀναστ. Μουσιπινιώτης, ποῦ ἐβίβαζε ἐπὶ τὴν Μαρούτσειο καὶ Μπαλάνειο σχολή, ἐκεῖ ἐδρασαν ὁ Τρύφων ποῦ διδάσκαε ἑλληνικά καὶ νέα φιλοσοφία, ὁ διαδοχὸς τοῦ Βαρδάκας, ἀπὸ καὶ κῆρε τὰ πρῶτα φῶτα ὁ Στέφ. Νικολαΐδης ἀνεψιὸς τοῦ Σαραφείμ Β'. Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, ποῦ ἔγραψε τόσα φιλοσοφικά συγγράμματα, ἀπὸ καὶ ὁ Πολυζῶης Κοντὸς ὁ πολυγραφώτατος ἐκεῖνος διδάσκαλος, κριτικὸς, καὶ ποιητὴς ποῦ ἦταν συγχρόνως καὶ δάσκαλος τῶν παιδιῶν τοῦ πρίγκηπος Ἐξαυτορίσκην, καὶ τόσοι ἄλλοι ποῦ ἀναφέροντα, στὸν ἀτελείωτο κατάλογο τοῦ Σάθα (Νεοελλ. Φιλολογία).

Τὰ Γιάννινα ἐπὶ τὴν ἐποχὴν τοῦ ἦσαν ἓνα σωστὸ πνευματικὸν κέντρο, μοναδικὸ σὲ ὅλην τὴν μεγάλην τότε Τουρκίαν, μέσα στο ὅποιο κατόρθωσε νὰ λάμψῃ καὶ ὁ περίφημος ἐκεῖνος Βηλαράς, ὁ θαυμάσιος γιατρός καὶ σατυρικώτατος ποιητής, ὁ συγγραφεὺς τῆς γραμματικῆς γιὰ τὴν Ῥωμέικη γλῶσσα.

Ὁ Ἀλῆ Πασάς ἦταν πραγματικὰ ἀνεξίτητος καὶ γιατὸ τὸ λόγῳ ὅχι μονάχα μποροῦσαν ἐλεύθερα οἱ χριστιανοὶ νὰ τελοῦν τὰ τῆς θρησκείας των, ὅχι μονάχα δὲν ἐβίβασε ποτὲ κανένα γιὰ νὰ ἀσπασθῇ τὴν θρησκείαν τοῦ Μωάμεθ, ὅπως ἐκάναν οἱ διάδοχοί του σὲ πολλοὺς χριστιανοὺς καὶ εἰδικῶς στὸ Νεομάρτυρα τῶν Ἰωαννίνων Γεώργιῳ, ἀλλὰ ἀπεναντίας προεστάτευσεν τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν καὶ μέσα ἐπὶ τὰ σπράγια τοῦ ἐκτίζετο παρεκκλήσιον γιὰ τοὺς χριστιανοὺς τῆς ὑπηρεσίας του καὶ τῆς γυναικὸς τοῦ χαρμενοῦ τοῦ.

Ὅπως γράφει ὁ Λῆ καὶ γιὰ τὴν κυρία Βασιλικὴν ἀλλὰ καὶ γιὰ μιὰ ἄλλη χριστιανὴ Ἀρβανίτισσα γυναῖκα ποῦ εἶχε πρὶν ἀπὸ αὐτὴν, διατηροῦσε παρεκκλήσιον στὸ γυναικωνίτη, ὅπου ἓνας παπὰς λειτουργοῦσε καθ' ἡμέρινως.

Εἰναι ἀλήθεια, λέγει ὁ αὐτὸς συγγραφεὺς, ὅτι ὁ Ἀλῆς ποτὲ δὲν σκότιζεται γιὰ τὸ τί πιστεύουν οἱ ὑπῆκοοί του. Ὅλως τοῦ ναντίον περὶ πολλὰς φορές βλέπει κανένας στὸ σπράγι τοῦ τὰ παιδιά νὰ μαθαίνουν γράμματα ἀπὸ τοὺς παπάδες μᾶλλον παρὰ ἀπὸ τοὺς χοντζάδες.

Ἡ αὐτὴ ἀνεξιθρησκεία τοῦ ἐπέτρεψε, ὅπως μοῦ διηγήθηκαν νὰ κτίσῃ στὸν καταρράκτη τοῦ χωριοῦ Πέτερο ἐκκλησιά τῆς Παναγίας, ποῦ σώζεται ἀκόμα, ἐπειδὴ ἓνα βράδυ ποῦ κοιμήθηκε ἐκεῖ κοντὰ εἶδε στὸν ὕπνῳ τοῦ τὴν εἰκόνα τῆς Θεομήτο-

ρος.

Ὁ Βαλαωρίτης, στὶς σημειώσεις του γιὰ τὸ τραγοῦδι τῆς κυρία Φρόσυνης, ἀναφέρει ὅτι ὁ σεβάσμιος καὶ πολὺς ἀρχιεπίσκοπος Βικέντιος Κλάριεβιτς τοῦ εἶπε πῶς, ὅταν αὐτὸς ἦεν πρωτοπαπὰς ἐπὶ τὴν θρασυαλίαν καὶ διαχειριστὴς τῶν κτημάτων τοῦ Ἀλῆ Πασά, διετάχθη νὰ κτίσῃ μὲ ἔξοδα τοῦ Βεζύρη τῶν Γιαννίνων τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἀγ. Κωνσταντίνου τοῦ Γορνιτζίβου γιὰ νὰ δέωνται ἐκεῖ οἱ Χριστιανοὶ ὑπὲρ τῆς ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν του.

Ἀλλὰ μήπως γιὰ τὸν Ἅγιον Κοσμά δὲν ἔκτισε μοναστήριον κατὰ τὸ Μπεράτι καὶ δὲν ἐδινε ἀφρονα χρήματα στοὺς καλὸ γήρους ὅταν ἐφηναν τὴν κάραν τοῦ σπράγι; Ὅπως ἀναφέρει ὁ Σπ. Ἀραβαντινός, τοὺς καλὸ γήρους αὐτοὺς τοὺς ὑπεδέχετο μὲ εὐλάβεια καὶ τοὺς παρήγγελε νὰ περιέρχωνται καὶ νὰ ἀγιάζουσαν ὅχι μονάχα τὰ σωματὰ τῆς Κυρία Βασιλικῆς ἀλλὰ καὶ τοὺς τοὺς ἄλλους ὀντάδες τοῦ σπράγιου.

Ἄν καὶ ὡς Μωάμεθανος δὲν ἐπετρέπετο νὰ πίνῃ ἐν τούτοις ὁ Ἀλῆς ὡς ἐλευθερόφρων ἔπινε ὀλίγο κρασί, ὅπως δὲ γράφει ὁ Πουκαβίλ, ὅταν ὁ Κεχαγιάς του τὸν παρετήρησε γιὰ τὸ καὶ τοῦ ὑπέμνησε τὰ λόγια τοῦ προφήτου, ὁ Ἀλῆς τοῦ ἀπήντησε «σὺ πα γιὰτὶ στὸν τόπο μου ἐγὼ εἶμαι προφήτης κι' ἂν ἐσὺ μὴ μπορῇς νὰ σὲ πείσω ἀμέσως περὶ αὐτοῦ.»

Σὰν προοδευτικὸ σπράγιον ποῦ ἦταν ὁ Ἀλῆς συνετέλεσε ὥστε τὰ Γιάννινα νὰ μὴ ὑστεροῦν καὶ πολὺ ἀπὸ τῆς εὐρωπαϊκῆς πόλεως στὶς ἐκδηλώσεις τοῦ πολιτισμοῦ.

Ὅπως γράφει ὁ Σμάρτλινος, εἶχε ἰδρύσει καὶ θέατρο ἐπὶ τὴν πρωτεύουσαν τῆς Βεζύρης του, στὸ ὅποιο ἐρχόντανε καὶ ἐπαί-

ζαν Ἴταλοι κυρίως ἡθοποιοί, διὰ φοροὶ μελοδραματικοὶ θῆσοι, καὶ ἄλλοι ξένοι μικροθῆσοι ποῦ, πολλὰς φορές κατὰ διαταγὴν τοῦ Ἀλῆ Πασά, μετέφερον τὴ σκηνὴν τους μέσα ἐπὶ τὰ σπράγια τοῦ, πρὶν ἀπὸ τὰ καφεία τοῦ ὁποῦ αἱ γυναῖκες τοῦ χαρμενοῦ τοῦ παρακολουθοῦσαν τῆς παραστάσεως μὲ ὅλην τὴν ἀνέση, καταβρόχίζοντας συγχρόνως πελώρια κομμάτια γλυκισμάτων ἢ πίνοντας καφέδες καὶ σερμπέτια.

Μὴ σὰς φανῇ παράξενο πῶς ὁ Ἀλῆς ἔφηνε καὶ μελοδράμα ἐπὶ Γιάννινα ἐκεῖνη τὴν ἐποχὴν τῇ στιγμῇ ποῦ σήμερον οὐτε κοῦ τσοῦασο δὲν μποροῦν νὰ ἰδοῦν παρὰ καθεὶ χάσει καὶ καθεὶ πιάσει. Ὅπως γράφει ὁ Ἱμπραὴμ Μανζούρ, ὁ Ἀλῆς ἦταν ἀρκετὰ μουσικόφιλος καὶ εὐχαριστεῖτο πολὺ, γιὰ νὰ μὴ πῶ ὅτι ἐπεσθαινετο ὅταν ἀκούε κανένα καλὸ τραγοῦδι. Πολλὰς φορές, ὁ συγγραφεὺς αὐτὸς εἶδε τὸν Ἀλῆν νὰ θαυμάζει ὅταν ἓνας νεαρὸς τραγουδιστὴς μαῦρος ἐβαλλε ἀραβικά τραγοῦδια.

Ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν βιοτεχνίαν δὲν ἐδειχνε μικρότερον ἐνδιαφέρον ὁ Ἀλῆς. Οὐτε γιὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ πλοῦτος τῆς χώρας του, οὐτε γιὰ καθεὶ ἄλλο προοδευτικὸ ἀδιαφόρησε, ἀρκεῖ νὰ τοῦ τὸ ὑπέδειξε κανεὶς γιὰτὶ, πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι, δὲν ἤξερε καθόλου γράμμα καὶ ἦταν ἐντελὴς ἀμαθής, ὅπως καθεστὸς τοῦ ἐποχῆς του.

Ὁ Λοὺς ἐξεπλάγη ὅταν εἶδε πῶς ὁ Ἀλῆς δὲν μποροῦσε νὰ βοηθῇ τὴν Μάλταν ἐπὶ τὴν χάρτην, οὐτε τὴν Ἀγκῶνα, ποῦ ἔπρεπε νὰ τὴν ἔρρη, ἀφοῦ ἦταν ὁ σπουδαιότερος λιμένας ἀπέναντι τῶν ἀκτῶν του. Ὅπως τὸν βεβαίωσε ὁ Πουκαβίλ, λέγει ὁ Σ. ὅς κάποτε ὁ Ἀλῆς τὸν ρώτησε νὰ τοῦ πῇ ἀπὸ ποῖα θάλασσα ἐὰν μποροῦσε νὰ στελεχθῇ ἓνα πλοῖον ἐπὶ Παρίσι γιὰ νὰ τοῦ συμπληρῶσουν τὸν ἐξοπλισμὸν, καὶ τοῦτο γιὰτὶ νόμιζε ὅτι ἀφοῦ ἡ πρωτεύουσα τῆς Τουρκίας ἦταν πάλαιος δὲν μποροῦσε παρὰ καὶ ὅλες αἱ ἄλλες πρωτεύουσες τοῦ κόσμου νὰ ἦσαν παραθαλάσσιες!

('Ακολουθεῖ)

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἰδρυθεῖσα τῷ 1841

Κεφάλαια μετοχικὰ καὶ ἀποθεματικὰ δραχμαὶ 1,205,000,000
Καταθέσεις τῇ 30 Ἰουνίου 1933 8,607,000,000

Κεντρικὸν κατάστημα ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, ὑποκαταστήματα εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα Ἀλεξάνδρειαν, Κάϊρον καὶ Ζαγαζίκην τῆς Αἰγύπτου.

Ἀνταποκρίνεται εἰς ὅλας τὰς Χώρας τοῦ Ἐξωτερικοῦ

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐκτελεῖ πάσης φύσεως Τραπεζικὰς ἐργασίας εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν ὑπὸ ἐξαιρετικῶς συμφέροντος ὁρους. Δέχεται δὲ καταθέσεις (εἰς πρῶτην ζήτησιν, ἐπὶ προθεσμίᾳ καὶ ταμειωτηρίῳ) εἰς δραχμαὶ καὶ ξένα νομίσματα μὲ ἡτὰν εὐνοϊκὰ ἐπιτόκια.

Hellenic Bank Trust Company New York 51 Maiden Lane

Ἰδρυθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, συμφώνως μὲ τοὺς νόμους τῆς πολιτείας τῆς Ἑλλάδος ὑφ' ἡγεσίας πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων.

Κεφάλαια ὁλοσχερῶς καταβεβλημένα Δολλάρια 1,500,000

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

Συνέχεια εκ της 1ης σελίδος

μον Βασιλέα των, όπως θα πράξει σύσσωμος και όλος ο Έλληνισμός και θα συντελέσουν και οι Ήπειρώται εις την επαναφοράν του Βασιλέως μας, εκ της επαναφοράς του έποιού εξαργαται ή συμφιλίωσις του έλληνο-κυβ. Λαού, και ή σωτηρία του, από το δράκοντα εις το όποιον τον έχει ρίψει ο Βενιζέλος!

Ο Μουφτής Παραμυθίας Α. Αμπουλλάς, άπεντιώ, προς τον Υπουργόν Γενικών Διοικήτην Ήπειρου Μον Αγαμ. Ελάμην έν Μερίνα του έδροντοφώνησε:

—Θέλωμε τον Βασιλέα μας. Να μάς φέρετε τον Βασιλέα μας, να μάς σώση από την άναρχία!

Δέν θα μείνη ούτε ένας Ήπειρώτης, όστις δέν θα ψηφίση τον Βασιλέα του. Ούτε ενας.

Ζήτηω ο Βασιλεύς Γεώργιος Β'.

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΑΝΣ
Πληρεξούσιος Ίωαννίνων

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΚΑΙ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Ο Υπουργός των Έξωτερικών κ. Θεοτόκης συνειργάσθη μετά του Δημάρχου Αθηναίων κ. Κοτζιά επί του ζητήματος της υποδοχής του Βασιλέως.

Κατά την συνεργασίαν παριστάμενου και του διευθυντού των Τεχνικών Υπηρεσιών κ. Κριμπά, καθωρίσθησαν αι λεπτομέρειαι της διακοσμήσεως της πόλεως.

Μετά την συνεργασίαν ο κ. Αήμαρχος άπεσκέφθη τα άνάκτορα, άνέλαβε δέ να κατασκευάση τον εκ της όδοι Διοχάρους δρομίσκον, ως και το κηράριον των άνακτόρων.

Κατόπιν άνακαλύψεως έντύπων άτινα διενέμοντο εις τους στρατώνας παρά κομμουνιστών, κρυφίως την νύκτα, ή Κυβέρνησις, έχουσα όλας τας άπαιτουμένας άποδείξεις, ότι παρεσκεύαζον ταύτα οι βενιζελοκομμουνισται άρχηγοί Γ. Παπανδρέου και Άλεξ. Παπαναστασίου (Παπά παιδιά, διαβόλου εγγόνια κατά την λαϊκήν παροιμίαν) προέβη λίαν έπιεικώς εις τον έκτοπισμόν αυτών εις την νήσον των Κυκλάδων Μύκονον.

Δυστυχώς, όπως έγράψαμεν τόσας φορές, αι έκάστοτε Έλληνικαι Κυβερνήσεις φαίνονται πολύ έπιεικείς εις τους κομμουνιστάς και τους κομμουνίζοντας και δι' αυτό ούτοι έχουν όλην την κομμουνιστικήν κακουργίαν επάνω τους, και δέν τους κάνουν καμμίαν έντύπωσιν οι έκτοπισμοί. Για να τυφείζαν μερικούς, νάβλεπες, πώς θα συμμαζεύονταν και πώς θα ήσυχάζαν.

Δαβόντες άφορμήν εκ των άθρόων μνημόσυνων, άτινες υπεβλήθησαν, έναντίον έστιατόρων

και Διευθυντών Ξενοδοχείων έπι καταστρατηγήσει των διατάξεων περί εβδομαδιαίας άναπαύσεως του υπ'αλληλικού προσωπικού υπενθυμίζομεν εις τους μη νουέντας και τους συναδέλφους τούτων, ότι δι' άσέμιτα κέρδη δέν είναι κατάλληλοι οι υπ'αλληλοι ούς έχουν, αλλά τα άεικλήντα «Ρομπότ» Έφ' όσον όμως πόρρω τούτων άπέχομεν, οι κύριοι ούτοι όφείλουν να σεβισθούν τας ίσχυούσας διατάξεις της έργατικής Νομοθεσίας, συνάμα δέ να λάβουν υπ' όψιν των ότι δέν είναι άνθρώπινα ή άδυσχερία και εκ μεταλλεύσεως εις βάρος των πτωχών υπ'αλλήλων. Δι' αυτό και αι εις αυτούς τους νεοκαρχάριας έπιβληθησόμεναι ποιναι πρέπει να είναι παραδειγματικά. Άνα μένομεν.

*

Ο Ιταλοαιθιοπικός πόλεμος συνεχίζεται. Αι Άβησσυνιακαί πόλεις και οι κάτοικοι τούτων ύφίστανται άδιακόπως την έναέριον έπιδρομήν των άεροπορικών δυνάμεων του άιμοχαρούς Ντούτες. Το προ μηνός καταπαύσαντα πλημμυρίζη τας όδοις δμβριον ύδωρ άναπληροί τώρα αίμα, αίμα άνθρώπων βαρβάρων και άπο λιτίστων κατά τον τύραννον του Ιταλικού και άωδεκανησιακού πληθυσμού.

Εκ παραλλήλου ή Κ. Τ. Ε. και τάναναλαβόντα την ηρωτοβουλίαν της έξουρέσεως συμβιβαστικής λύσεως, διά την κατάπαυσιν των έχθροπραξιών κράτη, μέλη ταύτης, παρουσιάζουν εις όλόκληρον τον κόσμον το Άβησσυνιακόν δράμα ως κομωδίαν, διότι άλλως δέν δύναται να έξηγηθί ή χλιαρά στάσις των έναντι του ζητήματος τούτου. Συμβιβαστικήν λύσιν πρέπει να ζητούν ή μέσον διά του όποίου να κτυπήσουν τον Ιταλικόν φασισμόν άνηλεώς, ώστε να μη έγειρη πάλιν κεφαλήν; Η μή πως έχουν την αντίληψιν, ότι ή Άβησσυνία εύρίσκεται έν άδίκω και ή φασιστική αυτή κόπρος, που σιγματίζει τον 20όν αιώνα, έν δικαίω και έπιζητούν μίαν τοιαύτην λύσιν εις βάρος πάντοτε της Αιθιοπίας;

□

Τό θέμα το όποιον παρουσιάζουν οι μαθηταί της Παιδαγωγικής Ακαδημίας και του Διδασκαλείουκα τερχόμενοι την όδον Τζαβέλλακαπνίζοντες πρέπει να έκλειψη. Διγαβήματα όπισθέντων ακολουθούν οι μαθηταί του προτύπου του Διδασκαλείου όποιοι άσφαλώς—έν και μικροί—σχηματίζουν την χειρίστην έντύπωσιν διά τους υποψηφίους Διδασκάλους. Και φυσική του τωσανάπορροια είναι τό ότι έπ' ούδενι λόγω κατά τας δοκιμαστικές διδασκαλίας οι μέλλοντες ούτοι Διδάσκαλοι δύνανται να έπιβληθούν εις τους μικρούς μαθητάς, Έφ' όσον όμως τό κάπνισμα κατέστη εις αυτούς άναπότρεπτον, ως φροντίζουν να ίκανοποιήσουν την ανάγκην τους ταύτην διαφορετικώτερον. Είναι μία σύστασις πατρική.

▲

Χθές, επί τοίς έγκαίνις του αυτομάτου Τηλεφωνικού Κέντρου άνεστατώθησαν τα Γιάννινα μας, ως δέν ήτο «Χριστός Άνέστη». Τό διακόσια τέλεφωνα εις μεγάλην κίνησιν. Χαιρετισμοί άπ' έδω, χαιρετισμοί άπ' εκεί:—«Τί κάνετε, Πώς

ΑΘΗΝΑΙ 1 Νοεμβρίου
Καθ' ή πληροφόρούμεθα ο κ. Μεγαλόπολος άπεφάσισε να διαλύση το υπ' αυτόν Δημοκρατικόν Συντηρητικόν Κόμμα πρό της διενεργείας του Δημοψηφίσματος.

Δι' άνακοινωθέντος του προς τον Λαόν θα έξηγήση τους λόγους, ούτινες επέβη λο εις αυτόν την διάλυσιν του κόμματός του.

Αθήναι. Ο πληρεξούσιος Αττικής κ. Α. Κριεζής άνεχώρησε και πάλιν εις Λονδίνον προς συνάντησιν της Α. Μ. του Βασιλέως Γεωργίου Β'. Περί των άπωτέρων σκοπών του ταξιδίου του κ. Κριεζή ούδεμί πληροφορία ύπάρχει.

Αθήναι. Ο κ. Τσιλδάρης εις δηλώσεις του προς τους άντιπροσώπους του Τύπου έξέφρασε την άπόλυτον έκανοποίησιν του εκ της χθεσινής συγκλητικώσεως του Αθηναϊκού Λαού, προς όν ώμίλησε από του έξώστου του Ξενοδοχείου Αγγλίας. Αί λαϊκαί έκδηλώσεις, έπεν, της Θεσσαλονίκης, Πατρών και πρωτευούσης είναι ως μία έκκρισις της πολιτικής του Αττικού Κόμματος έναντι του Καθεστωτικού. Τό Αττικόν Κόμμα θα έργασθί με όλας του τας δυνάμεις διά την παγίωσιν της έσωτερικής γαλήνης και εις την περιφρούρησιν των Ατ

είσας. Άνάψατε την σόμπα σας κτλ. Άλλά υπήρχον και διάφοροι άσείτοι, οι όποιοι με κέντρον τό τηλεφώνό τους, διεσκόρπιζον άσεία καθ' όλην την πόλιν, ές όν πολύ όλίγα με πνεύμα, έλάτιστα και τό πλείστα βλακώδη κρούα μπουζί.

Με την άναμνηστική αυτή, που δέν γνώριζε τό σκυλί τον άφέντη του βοήκαν την εύκαιρίαν να όργιάσουν, ύπο την σκέπην του άγνωρίστου και ή κρέμα των έλαχίστων Βασιλικών της πόλεως μας οι όποιοι μάς περιέλουσαν με τας χυδαίστερες βρυσίδας. Άλλοι πλείο άσείτοι άνήγγειλαν εις τον Διευθυντή μας τον θάνατον του Βασιλέως και την άνακήρυνσιν της Δημοκρατίας τους! Έννοείται ότι έλαβαν τα έπ'είχε της κακίας των από τηλεφώνου. Άλλά ούτε ο Υπουργός Γενικών Διοικήτης της Ήπειρου Κος Άγαμ. Ψήμαν έχει μείνει άρρωτος εκ των χθεσινών όμοβροντιών των άνοήτων άσείων.

Ές όλην των άσείων σημασίαν είναι τό καλύτερον!

Τί κάνεις, ώς, Καραμπεράκη; Πώς την έχεις ώς, την Καραμπερία; την σκουρογοματιά σου.

Περίττον να έπ'όμην, ότι τό άραϊόν αυτό άσείον προήχεται από τον άπολλώνιον την μουσικήν άγαπή των συνάδελφων Πληρεξούσιον Ίωαννίνων κ. Γεωργίον Μουλαμυδάην.

Σήμερον άλλος άσείος έζησε τον ήμέτερον Διευθυντήν εις τό Τηλέφωνον:

—Τί θέλετε; Ποιός είναι αυτός;

—Εσύ είσαι, κύριε Χρηστοδάσκη;

—Ναι ο ίδιος... Τί θέλετε;

—Είναι αυτός ο Κύριος Έλευθέριος Βενιζέλος; Τόν θέλουν οι Κύριοι Στέφανος Μπότσος, Μηχαλάκης, Λάμπας και Στέφανος Κατσάδηντας...

—Τί άδύλο δέν έμαθαν αυτοί οι Κύριοι ότι ο κατ' εύφημισμόν Έλευθέριος Βενιζέλος έχει άποβιώσει την 1ην παραλόγην; Μορτίου;

των έλευθεριών, υπέρ ω, τόσους άγώνας έχει να επιδείξη από της συστάσεως του και έντεύθεν.

Αθήναι 1 Νοεμβρίου. Ο Πρωθυπουργός κ. Κονδύλης άκαντών είς έρωτησίαν μουσιογράφων, εάν ο Βασιλεύς έχει δικαίωμα να προδής εις την διάλυσιν της Έθνοσυνελεύσεως απήντησε καταφατικώς. Το δικαίωμα τούτο προσέθεσεν, παρέχεται εις την Α. Μ. τον Βασιλέα υπό του έν ισχύονταγματος του 1911. Άλλείς, οι όποιοι ήγωνίστην ύπο την επαναφοράν της Βασιλευμένης Δημοκρατίας, έσ' όλομεν τον Βασιλέα με άπεριόριστον και άπεριοριστον χρήσιν των δικαιωμάτων του. Μόνον και αυτόν τον τρόπον δύναται να λύη τα έκάστοτε αναφερόμενα ζητήματα του πολιτευόμενου. Πούτον τό κυριώτερον έλάττωμα της Αδελφότητος της Δημοκρατίας; Η αυράνεια του Άνω άτου Άρχοντος, όσον αφορμή την έπιλυσιν των άδελφωτικών κρίσεων. Αυταί ελυοντο υπό των Πρωθυπουργών και ουχι ύπο του Προέδρου της Δημοκρατίας. Κατελήγων ο κ. Κονδύλης άνεφερεν, ως παράδειγμα, τας άυδαρνητικές κρίσεις του 1928 και του 1932.

Καθήκοντα Διευθυντού του Πολιτικού Γραφείου του Πρωθυπουργού ανέλαβεν ο άγαπητός συνεργάτης μας και έκλεκτός άγωνιστής ή Βασιλοφρονος ιδεολογίας δικηγόρος κ. Ξενοφών Α. Χατζησαράντης. Πρόεδρος της «Συνταγματικής Νοολαίας Αθηνών», έν και συγκαίρομεν έγκαρδίας.

◎

Ο Νώνιος Βέλλης, όπ'ι του όποίου έπεσφυσήσαν όλοι αι έπιβουλαι των κακώς συννοουμένων Λαίων ο ίστορικός Ηλύδωρος του Εμπορικού Συλλόγου και του Εμπορικού Επισμητηρίου, ές ύδ' αυθαίρετως, άδίκως και παρανομώς, έπαύθη, άνέκυψε και πάλιν νικητής, γυνυμένων νομίμων εκλογών του Εμπορικού και Ειρηηνικού Επισμητηρίου. Έξέλεγη Ηλύδωρος, με άνεισηγομένην την θωμάν Βουλήν, συμψηφισί άμειπλης άντιπροσώπου, Μιχαήλ Ζαχαριά, Γαμίας, Διέλιος Στάγκας, άπ. Γραμματευσ.

□

Τα ψηφοδέλτια της Ρωσικής, έκ' όν είναι αναγν' με το χρώμα του συμμετοχής της έλλείδας, και φέρουν τό ρωσικό δέμα, τα ός της Δημοκρατίας είναι άσέμια. και φέρουν επάνω του τον φυλ'όον ένα πτηνον τη, Ερμιά ή, Μουσολινι.

Αφιέεις

—Αφικετο ές Αθηνών μετά της παρ' όσων του και του πατρός του ο μικρός Κος Μάσκο, Σ Μπότσος, τριών γονος του ήως Μάσκου, Μότσος, όπως έκπνευσή την Ήπειρον και το τριάντοσόν ζούσι.

Κυλώς μάς ήθε ο μικρότερος των Μπότσάριων.

Ο Καιρός

Και σήμερον ο Καιρός είναι λαμπρός! Μπορεί να όνομασθί κρύο καλοκαίρι.